

KERK & Leven

13

2021

WEEKKRANT

31 MAART

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Samen de weg van bevrijding gaan

De tempel was het centrum van economische, politieke en religieuze macht geworden. De tien woorden in de ark waren verstomd, verstaend. Geen leven meer voor het volk.

Toch is een **andere samenleving mogelijk** waarin mensen dienaar worden van elkaar als ze luisteren naar de tien woorden die richting geven aan hun leven. Voor Jezus woont God niet langer in stenen, maar in iedere mens die de weg gaat van dood naar leven.

Deze gemeenschap van mensen in Noord én Zuid, vormt het lichaam van Jezus. De nieuwe tempel. God dienen is samen de weg van bevrijding gaan, is opstaan uit elke situatie van angst en benauwenis om in vrijheid open te bloeien.

Dit doet CENDA concreet voor de inheemse boeren in Bolivia.

Zij garandeert een diversiteit aan gewassen en beschermt zo hun autonomie.

Een pijl, symbool voor de richtingwijzers in ons leven, wordt aangebracht.

De tien woorden en/in de tempel

1. Het Beloofde land was het grote verlangen van de twaalf stammen. Leven in een samenleving gebaseerd op vrijheid, gelijkheid en broederschap. Wegtrekken uit Egypte, het land van de angst, was een eerste stap. Hoe verder? Zijn er aanwijzingen, richtingwijzers?

2. Mozes ontvangt tien woorden die richting geven. *"Ik ben de Ene, God-over-jou, die jou heb uitgeleid uit het land van Egypte, uit het dienaarshuis".* zo worden zij ingeleid.

Elke samenleving toen en nu, is religieus gefundeerd, behalve de huidige westerse.

Al is dat een andere discussie. *Arend van Leeuwen* analyseert in **"De nacht van het kapitaal"** (uitgeverij SUN, 1984) onze samenleving. Ook deze functioneert als een religie, zo stelt hij vast. Een burgerlijke, waarin het kapitaal de godheid is. De twaalf stammen baseren hun samenleving op een god die hun vrijheid waarborgt.

"Niet zal dit er voor jou wezen: andere goden, bij mijn aanschijn! Niet zul je voor jezelf maken een snijbeeld of welke gestalte ook die is in de hemelen boven, die is op het aardland beneden of die is in de wateren onder het aardland!"

Niet zul je je voor hen buigen en niet zul je hen dienen; want ik, de Ene, God-over-jou, ben een naijverige God die onrecht van vaders aan zonen bezoekt, aan derden en vierden van hen die mij haten; en die vriendschap bewijst aan duizenden: aan hen die mij liefhebben en mijn geboden bewaken!" (Naardense Bijbel)

Het eerste woord klinkt dictatoriaal, maar is het niet. Geen is er god, niemand onder jullie. Dit woord garandeert de vrijheid van de mensen, van het volk.

3. Met tien in steen gebeitelde woorden daalt **Mozes** de berg af. Hij ziet zijn volk een gouden kalf aanbidden. Het eerste woord verbroken. De tien woorden in scherven. Wegtrekken uit Egypte is niet voldoende. Zij denken nog als voorheen. De heerser bepaalt nog hun denken. Een gevangen denken.

Mozes moet opnieuw de berg Sinai op. Eerst zelf de stenen uithouwen, waarop God de woorden nieuw zal schrijven. Zo lezen wij in Exodus 34. Het duurt een woestijntijd om van de twaalf stammen één volk Israël te maken. Met vallen en opstaan wordt het beloofde land betreden.

4. De tien woorden in de ark krijgen een centrale plaats in de tempel. Hoor Israël. Vergeet niet deze woorden ...De tempel wordt een economisch, politiek en religieus machtscentrum. De tien woorden worden vergeten, de vrijheid verspeeld, het volk onderdrukt. Opnieuw liggen de tien woorden in scherven.

Jezus, de nieuwe Mozes hoort de tien woorden. Hij doet wat de tempel heeft nagelaten. Hij geneest blinden en lammen, schrijft Mattheus.

In Jezus zijn de tien woorden mens

geworden. Ze zijn in zijn hart geschreven.

Hoe Hij deze woorden verstaat lezen we in de Bergrede (Mattheus 5-7).

"Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen", laat de evangelist Johannes Jezus zeggen. De tien woorden niet langer verstaend, maar een praktijk, een levende gemeenschap.

5. **Wegtrekken** uit Egypte, het land van de angst. **Loskomen uit oude structuren**. Leven naar de tien woorden.

Geconfronteerd met de klimaatverandering en andere wereldproblemen is dit **ook onze opdracht**. Velen zien de coronapandemie als een kans.

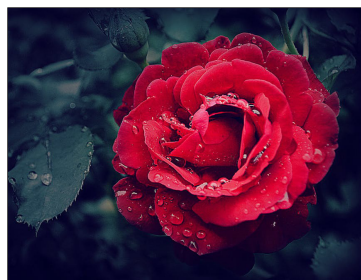
Maar zoals Mozes en Jezus stellen ook wij vast hoe gevangen ons denken is, hoe sterk het verlangen naar wat is geweest. Loskomen uit oude structuren blijkt zeer moeilijk te zijn.

Toch kan delen, de weg van de dienaar Jezus, volgens Broederlijk Delen een hefboom zijn voor een noodzakelijke systeemverandering.

Jef Wauters

PASSIEVERHAAL

Ik zag de roos bloeien dieprood en krachtig, fluwelig prachtig een symbolisch liefdesschrijn

'k Zag haar doornen groeien prikkend en stekend haar zachtheid brekend een ontzettende liefdespijn

Ze liet haar sap vloeien fel bloedend en rood, vol passie en nood een levende liefdesstroom

Toen zag ik de kroon ontheilgd, bespot, het lijden van God een met bloed bespate droom

Ik plukte de roos stak haar op de kroon; die veegde ik schoon de doornige pijn liet ik zijn

'k Zag 't hart van Christus zich bloedend verblijden, vol vreugde en lijden onsterfelijk liefdesschrijn.

Lucie Vrebos

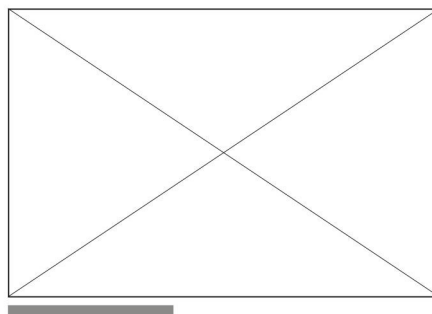
VUUR, WATER, AARDE en LUCHT

ZEGENING

Uitnodiging voor de paaswake van zaterdag 3 april om 20 u

Volg de viering thuis LIVE en schrijf je in op de WEBINAR <https://app.livestorm.co/kerkfabriek-sint-kwinten/zegening-van-licht-en-water>

Vraag je persoonlijke toegangscode via www.kesselinde.be

WIJ DELEN DE WORSTELING OM OUDE STRUCTUREN LOS TE LATEN

© pixabay.com/

Openingsgebed

Vader van het leven, laat ons uw nabijheid voelen. Meer nog: help ons oude patronen los te laten om nieuwe wegen te gaan. Doe ons uw schepping behoeden en elkaar weer zien als broeders en zusters.

Eerste Lezing Gen. 9, 8-15

God sluit een verbond met zijn mensen en met de aarde

Dit zei God tot Noach en zijn zonen: 'Nu ga Ik mijn verbond aan met u en met uw nageslacht, en met alle levende wezens die bij u zijn, met de vogels en de viervoetige dieren, met al het gedierte van de aarde.

Ik ga met u een verbond aan dat nooit meer enig levend wezen door het water van de vloed zal worden uitgeroeid en dat er zich nooit meer een vloed zal voordoen om de aarde te verwoesten.

Evangelie Mc. 1, 12-15

De woestijn: worstelen en in het reine komen met je opdracht.

Jezus bracht veertig dagen in de woestijn door, terwijl Hij door de satan op de proef werd gesteld. Hij verbleef bij de wilde dieren en de engelen bewezen Hem hun diensten.

Nadat Johannes de Doper was gevangen genomen ging Jezus naar Galilea en verkondigde Gods Blijde Boodschap. Hij zei: 'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap.'

Duiding

1. Inleidend

Broederlijk Delen bestaat 60 jaar. In al die jaren maakten we een

hele evolutie door. In het verleden financierden we projecten die gaandeweg onafhankelijker werden van onze Westerse invloed. Nu werken we samen met partnerorganisaties in het Zuiden die eigen plannen hebben en zelf bepalen wat goed is voor hun land en hun gemeenschap. Zo maakt boerenorganisatie COPMIKWI in Kwiilu Congolese boeren ontvankelijk voor milieuvriendelijke landbouwmethodes. Voor de vele vrijwilligers die zich jaar in jaar uit inzetten voor eerlijke verhoudingen met het Zuiden is deze 60ste verjaardag een gelegenheid bij uitstek om zich te bezinnen op hun engagement.

2. Even ingaan op de lezingen

De eerste bladzijden van de Bijbel spreken over schepping; zij vertellen ons een paradijsverhaal waar al vlug het kwaad opdrukt. Mensen willen als goden zijn en verstoren zo het evenwicht. Na de zondeval van de eerste mensen is er de broedermoord van Kaïn en zinnen de mensen op wraak. Die wraak escaleert. De aarde wordt er in mee gesleurd. Wat eerst zo mooi en goed was, draagt nu een vloek. Het verhaal van de zondvloed, waarvan we vandaag het slot hoorden, vertelt ons dat die ramp voortkomt uit het wangedrag van de mensen. Gelukkig vindt God nog een rechtvaardige, Noach. Hij mag met zijn ark mens en dier redden van de ondergang.

Als dan een nieuwe morgen aanbreekt en de chaos herstelt, verbindt God hemel en aarde met een boog in de wolken. Die boog moet Hem en ons er aan herinneren dat we niet eigenmachtig alles naar onze hand mogen zetten maar dat in het verbond onze toekomst ligt. En zo loopt het verhaal vooruit op wat God wil doen via Abraham en zijn volk. De heilsgeschiedenis is begonnen.

Het evangelie van Jezus staat in diezelfde spanningslijn. Als bij Jezus' doopsel de hemel weer open gaat

en Gods Geest een nieuwe bevrijding wil brengen, wordt Jezus' levensloop een nieuwe krachtmeting met het kwaad. In voorbereiding hierop drijft de Geest Jezus naar de woestijn. De evangelist Marcus verhaalt niet de directe confrontatie met de Satan, de verpersoonlijking van het kwaad. Hij brengt het subtieler. Er staat: 'Jezus werd door de Geest naar de woestijn gedreven. Hij leefde daar te midden van de wilde dieren en de engelen zorgden voor hem'. Hier willen we even dieper op ingaan.

- Het begrip **woestijn**. De woestijn roept de geschiedenis op van het volk Israël dat door de woestijn moest naar het slavenhuis van Egypte verlaten te hebben. Die woestijn was de vuurproef: zij twijfelden aan hun roeping, wilden terugkeren naar de vleespotten van Egypte, morden voortdurend... De woestijn zal ook later symbool blijven voor de uitzuivering van hun bestaan.

Profeten keren er terug om van daaruit het volk terecht te wijzen. Ook **Johannes de doper** vertrekt van daaruit om opnieuw te beginnen. Nu ook **Jezus**. Als Hij bij zijn doop Gods stem hoort die zegt: 'Jij bent mijn zoon, de meest geliefde, in wie ik welbehagen heb', dan zet hem dat niet apart maar precies midden het volk dat geroepen werd om verbinding te maken, om in het verbond te leven. Zijn zending met een goede boodschap naar het volk moet vooraf gaan door een tijd van eenzaamheid en uitzuivering.

Het vertrouwen, dat hem is meegegeven bij zijn doop zal Hij nodig hebben om dit moeilijke moment te doorstaan. De vertrouwde wereld met haar condities en verplichtingen verliest zijn betekenis en alles draait om de vraag 'Wie ben ik werkelijk?'

- 'Hij leefde er te midden van de **wilde dieren**'

De wilde dieren zijn niet zomaar beelden van een eenheid met de natuur buiten ons. De dieren in het

Marcus-evangelie, evenals in oude profetieën, zijn symbolen voor wat 'in de mens leeft'. Er is in ons geldingsdrang, streven naar macht. Zelfs onder het masker van de naastenliefde kan het verlangen schuilen om onszelf te bevredigen en te dingen naar de gunst en erkenning van anderen. Humanisten en moralisten van alle eeuwen hebben dikwijls de oorlog verklaard aan het 'dier in de mens'. Die strijd is zinloos en leidt tot gespletenheid.

- En **engelen** dan? Veel mensen nemen uit angst voor hun 'eigen dierlijke verdorvenheid' hun toevlucht tot engelachtige idealen. In tegenstelling tot wat in het evangelie staat, blijken de engelen onder zulke omstandigheden geen dienstbare machten, maar veeleer wrede kwelgeesten (perfect willen zijn, zich dwangmatig allerlei ascese opleggen...). Die engelachtige idealen willen dat je het 'dierlijke' in jezelf verstikt. Maar het 'dierlijke' hoort bij de mens.

In een minder angstige en verbeterde houding, zoals Jezus die in de woestijn voorleeft, verliezen de dieren in de mens hun roofdierachtige gevaarlijkheid. Het zijn alleen de opgezweepte driften, die als een springvloed de oevers kunnen overstromen, die gevaarlijk zijn.

In dezelfde mate waarin de dieren hun wildheid afleggen en zich ontpoppen als helpers en begeleiders van het menselijke, krijgen nu ook de engelen hun wezenlijke eigenschap van 'goede geesten'. Ook zij kunnen bondgenoten van de mens worden, door het ik van de mens niet langer met straffen en bevelen te beklemmen, maar zich aan zijn kant te scharen en hem raadgevend en oriënterend te helpen zijn leven te ordenen.

De eerste woorden die Jezus later zal spreken - 'De tijd is aangebroken, het rijk van God nabij, kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws' - vloeien voort uit

die woestijnepisodes. Zonder die ervaring zou Hij de kracht niet hebben gehad om mensen uit de bezetenheid van hun angst en gespletenheid tot zichzelf terug te brengen!

3. Herkennen wij onszelf daarin?

Ook wij hier beginnen onze vastentijd met stil te staan bij onszelf, onze verlangens te laten uitzuiveren, innerlijke kracht op te bouwen. We beseffen dat we door mensen en door God aanvaard zijn; we durven geloven in de eigen mogelijkheden en die van anderen. We willen ons niet te snel bedreigd voelen door wat anderen zeggen; we willen ons niet laten verleiden tot macht en geldingsdrang. Ook wij kunnen in onze woestijn uitgezuiverd worden tot de mens die Gods Geest in zich draagt.

Jan De Roeck

Voorbeden

Met mensen die net als Noach willen leven naar Gods wil, sluit Hij een verbond ten leven.

Bidden we, opdat wij zo'n mensen mogen zijn.

We willen graag wereldwijde vrede en hopen dat eens de spiraal van geweld voorgoed doorbroken wordt. We willen tochtgenoten op onze weg, mensen die net als wij ingaan op Jezus' uitdaging, erop vertrouwen dat Hij met ons meegaat.

Bidden we om daadkracht en positieve motivatie om vanuit stilte en bezinning te werken aan structurele veranderingen, zodat een betere samenleving werkelijkheid wordt.

Slotgebed

Nu wij de weg zijn ingeslagen naar nieuwe verbondenheid, nu wij oude structuren proberen los te laten, bidden wij om uw scheppingskracht, Ene. Jezus blijft onze tochtgenoot, vandaag en alle dagen.

Eerste zondag van de vasten: 21 februari 2021. Don Boscogemeenschap Kessel-Lo Viering opgesteld door Hermien Den Tandt

Jaren ouder

Hebben jullie dat ook, dat kinderen die je een paar weken niet ziet, er opeens jaren ouder uitzien als je ze weer onder ogen krijgt?

Ik herinner het me van de scoutskampen van mijn kinderen vroeger. Die duurden soms maar een week, maar wat waren ze gegroeid als we ze weer kwamen ophalen! Al het mollige en knuffelige was opeens verdwenen. Ze liepen als ingezetenen rond op voor ons totaal onbekende plekken en leken zich daar helemaal thuis te voelen. Het vuil op hun wangen en onder hun na-

gels hielp wellicht ook een handje om er volwassener uit te zien. Op een week tijd waren onze kindjes opeens halve draakjes geworden. Hun haren, hun armen en hun benen leken meer gegroeid dan op die korte tijd mogelijk was. Blijkbaar was het beeld dat ik van hen had in mijn hoofd een beetje gedateerd.

Net hetzelfde ervaar ik vandaag als ik met mijn kleinzoon skype, nu we door corona elkaar wekenlang moeten missen. Wat is hij opeens slungelig en stoer! Hij heeft een hele dag buiten gespeeld en hek-

sensoeep gemaakt in een emmer vol modder. Hij wil wel even 'hallo' komen zeggen, maar dan moet hij dringend gaan verder spelen. Het leven trekt aan hem en maakt hem elke dag groter. Terwijl hij anders op woensdagmiddag juist een beetje terugschakelde van zijn gebruikelijke schoolse snelheid. Hij vindt al zijn taken 'makkie' en heeft een leesfort gebouwd waarin hij zich verschanst als hij gaat lezen. Ik schrijf hem briefjes en dat vindt hij leuk, maar er is zo veel wat we niet delen en het gaat snel.

Corona zet veel on hold, maar niet alles. De lente ontploft, mijn haren blijven groeien en ook kleinzoon springt verder de toekomst in. Ik hoop dat ik niet te lang meer in de backstage moet staan.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/jaren-ouder/>) gepubliceerd op 6 april 2020

KIEZEN IS MOEILIK

© Pixabay.com/nl/photos

Het symbool dat we vandaag gebruiken is de dode tak in de woestijn. Samen met het labyrint staat hij symbool voor ons worstelen met keuzes die gemaakt moeten worden.

Kiezen is moeilijk.

Soms is er iets of iemand die ons daarbij helpt.

Schrijf daarom op een kaartje of op de website of via de brievenbus van een van de voorgangers of via mail een antwoord op de vraag: naar wie of wat luistert u graag, omdat u er rust en inspiratie in vindt?

Omdat het u aanzet om bewust te kiezen? Die inspiratie kunnen we later met elkaar delen.

